

Това бы причина да ся усѣти и да ся покаже по студень и по тежакъ въ думытъ си.

Часътъ на литургіѣжѣ (*) доде, и всички станѣха отъ трапезѣжѣ да идатъ на село Меръ отстояще нѣщо до половинѣ часъ; а Германъ бѣше толкозъ оморенъ и истощенъ, щото той желаяше да може предварително да си поотпочине и да поспи нѣколко минути; но той имаше навикъ да ходи въ черковѣ всякѣ недѣлѣж, та за това трѣгна заедно съ другитѣ.

Пжтицата бѣха пълны съ свѣтъ, и вдовицата вървѣше съ гордостъ, придружена отъ тримата ся любовници и подавающа рѣкѣ ту на единѣтъ, ту на другитѣ; тя ся гавряше, перчяшесе и дигаше главѣ горделивѣ. Тя много желаяше да представи и четвъртитѣ си ужъ любовникѣ предъ хората, които минуваха; но Германъ помисли чи е толкозъ смѣшно да ся влече така отъ единѣ такавѣ дружбѣж, предъ очитѣ на всичкитѣ свѣтъ, щото той всё стоеше доста отстраненъ, като говоряше съ дѣда Леонарда и намѣрваше средство да го развлича и да го занимава доста като да ся видятъ чи тѣ не правятъ часть отъ казаниѣжѣ дружбѣж.

(*) Извѣстно е чи Католицытѣ ходятъ на литургіѣж по пладне. П.